

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus osaliselt rahuldamata

Väited: ühenduse kaubamärgi määruse artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine

20. augustil 2014 esitatud hagi – Primo Valore versus komisjon

(Kohtuasi T-630/14)

(2014/C 361/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Primo Valore (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Moretto)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et Euroopa Komisjon ei ole täitnud määrusest nr 999/2001⁽¹⁾ ja määrusest nr 178/2002⁽²⁾ tulenevaid kohustusi ega järginud diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse üldpõhimõtteid, kuna ta otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõigetes 1–4 sätestatud menetlust kohaldades ei esitanud regulatiivkomiteele hääletamiseks meetme eelnõu, mille eesmärk oli vaadata uuesti läbi määruse nr 999/2001 V lisa punkt 2, mille kohaselt Euroopa Liidu liikmesriigist pärinev määratletud riskiteguriga materjal tuleb kõrvaldada ja hävitada, kuigi BCE risk (veiste spongioosne entsefalopaatia) liikmesriikides on hinnatud ebaoluliseks;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et komisjoni kohustus teha toiming tuleneb määruse nr 999/2001 artikli 8 lõike 1 viimasest lausest koostoimes artikli 5 lõigetega 1 ja 3, määruse nr 178/2002 artikli 5 lõikega 3 ja artikli 7 lõike 2 teise lausega ning määruse nr 999/2001 artiklitega 23 ja 24.
  - Hageja väidab selles osas, et eespool viidatud sätete kohaselt on komisjonil kohustus uuesti läbi vaadata ajutine erand, mis on kehtestatud määruse nr 999/2001 V lisa punktiga 2, ja otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud menetlust kohaldades esitada regulatiivkomiteele V lisa muutmise meetmete eelnõu. Selle eesmärk on tagada Rahvusvahelise Episoogiaameti (OIE) poolt vastu võetud rahvusvaheliste tervishoiunormide järgimine, mis ei näe ette määratletud riskiteguriga materjalide loetelu koostamist selliste riikide jaoks, kes nagu Itaalia on tunnustatud riikidena, kus risk on ebaoluline, st riikide jaoks, kus riskitase on OIE rahvusvahelise klassifikatsiooni järgi kõige madalam.
2. Teine väide, et komisjoni kohustus teha toiming tuleneb diskrimineerimiskeelu põhimõttest, määruse nr 178/2002 artikli 7 lõike 2 teisest lausest ning määruse nr 999/2001 artiklitest 23 ja 24.
  - Hageja väidab selles osas, et eespool viidatud põhimõtte ja sätete alusel ning kuna OIE 2008., 2011., 2012. ja 2013. aasta maikuus leidis, et mõnedes Euroopa Liidu liikmesriikides, nende hulgas Itaalias, on BCE risk ebaoluline, oli komisjon kohustatud ajakohastama õigusaktid vastavalt neile uutele andmetele ja vaatama uuesti läbi määruse V lisa punktis 2 sätestatud erandi, selleks et tagada diskrimineerimiskeelu järgimine. Esiteks kohaldatakse nimetatud erandit erinevalt samasuguste olukordade suhtes, st nende liidu liikmesriikide ja kolmandate riikide tootjate olukorra suhtes, kus BCE risk leiti olevat ebaoluline. Teiseks kohaldatakse seda ühtemoodi erinevates olukordades, st nende liidu liikmesriikide tootjate olukorra suhtes, kus BCE risk leiti olevat ebaoluline, ja nende liidu liikmesriikide tootjate olukorra suhtes, kus sellist tunnustust ei saadud.

3. Kolmas väide, et komisjoni kohustus teha toiming tuleneb proportsionaalsuse põhimõttest, määruse nr 178/2002 artikli 7 lõikest 2 ning määruse nr 999/2001 artiklitest 23 ja 24.

— Hageja väidab selles osas, et eespool viidatud põhimõtte ja sätete alusel ning pärast seda, kui OIE leidis, et mõnedes Euroopa Liidu liikmesriikides on BCE risk ebaoluline, oli komisjon kohustatud ajakohastama õigusaktid vastavalt neile uutele andmetele ja vaatama uuesti läbi määruse V lisa punktis 2 sätestatud erandi, selleks et tagada proportsionaalsuse põhimõtte järgimine. Hageja sõnul tuleb muu hulgas täheldada, et komisjoni otsus V lisa punktis 2 sätestatud erandit uuesti mitte läbi vaadata ei ole sobiv tervisekaitse eesmärgi saavutamiseks, millele ta tugineb.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongiossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT L 147, lk 1; ELT eriväljaanne 03/32, lk 289).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, lk 1; ELT eriväljaanne 15/06, lk 463).

22. augustil 2014 esitatud hagi – Urb Rulmenti Suceava versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Adiguzel (URB)

(Kohtuasi T-635/14)

(2014/C 361/42)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Urb Rulmenti Suceava SA (Suceava, Rumeenia) (esindaja: advokaat I. Burdusel)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Harun Adiguzel (Diosd, Ungari)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 23. juuni 2014. aasta otsus asjas R 1974/2013-4.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „URB” sisaldav kujutismärk klassidesse 4, 6–9, 11, 12, 16, 17, 35, 37 ja 39–42 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks – ühenduse kaubamärk nr 8656605

Ühenduse kaubamärgi omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: hageja

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: absoluutsed keeldumispõhjused vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktile b ning suhtelised keeldumispõhjused vastavalt artikli 8 lõike 1 punktidele a ja b koostoimes sama määruse artikli 53 lõike 1 punktiga a